

M. Dobro domačo mijilo, žajfa. Mijila se v vsakem gospodarstvu leto in dan precejšnja množina potroši, za kar gre precej krajcarjev k štacunarju. Da si donia napravimo dobrega mijila, vzame se na 46 litrov deževnice ali potočnice 6 kilo sode. Kilo sode pride na 36 krajev; temu se pridene 5—6 kilov svinjske masti ali pa maščobe, ki se je iz kosti, ktere pri domačih potrebah v gospodarstvu odpadajo, izkuha. Temu se še pridene $4\frac{1}{2}$ kilo govejega loja. Vse te snovi se nad ognjem raztopé in vedno dobro mešajo, dokler, da zavró. Ko se je to zgodilo, se cela zmes pokrije in skoz noč stati pusti. Drugi dan se zopet vse 2 uri kuha, pa le bolj na malem ognju, med tem, ko se še $1-1\frac{1}{2}$ litra vode prilije. Na to se zajeme te tekočine v kupico, da se vidi ali je godna ali ne. Ako se strdi, je mijilo dobro. Ako bi pa tekoča ostala se ji mora še $\frac{1}{2}-1$ kilo loja z 7—14 litri vode in 28 dekagramov navadne soli pridjati. Če bi se pokazalo, da je zmes premastna, pridene se ji še nekaj sode. More se to mijilo tudi samo iz loja narediti; le se potem na 46 litrov vode vzame 6 kilov sode in $9\frac{1}{2}$ kila loja. Prva in druga zmes daje navadno po $16\frac{1}{2}-18$ kilov mijila.

M. Vrednost kurjega gnoja. Kurji gnoj je skoraj tako močen in dober, kakor peruanski guano. Le več vode ima v sebi. Gnojenje pospešuje rast pri vseh poljskih sadežih na čudovit način. Zato bi se ne smelo zamujati v hlevih tla z gipsum ali malcem potroševati. Kjer malca ni, dobra je tudi suha prst. Izrajtali so, da kokoš v enem letu blizo 10 kilov gnoja naredi v hlevu. Zato je že kmetovavčevega truda vredno, da tudi kurjevemu gnoju svojo paznost podaja. Z gnojem od 80 kokoši se pognoji hektar zemljišča.

M. Kako živini izleciti ali zaceliti rane. Z pomočjo sledečega ravnanja, tako piše izkušen živinorejec, sem že mnogokrat najhujše rane v prav kratkem času zacelil. Rana se najprej z čisto vodo izpere. Na to se pomaže s tekočino, ki obstoji na pol iz mirine na pol pa iz arnikine tinkture in sicer vsaki dan po dvakrat. Po vsakem izpiranju se rana poštopa z prahom, ki se naredi iz treh delov stolčenega modrega vitrijola, iz jednega dela galuna in stolčenega navadnega sladkorja. Ta zmes mora biti nekaj modrikaste barve. S temi sredstvi so se dostikrat že dale rane zaceliti, zaradi katerih so se živali že imele klati in sicer v prav kratkem času.

Državno podpora drevesnicam si lahko pri-skrbijo srenje, ako do 15. julija t. l. pismeno in postavljenim pogodbam primerno poprosijo pri centralnem odboru štajerske kmetijske družbe v Gradcu. (Central-Ausschuss der steierm. Landwirtschafts-Gesellschaft in Graz.)

Sejmovi. 20. junija Gornja Radgona, Vitanje; 21. junija sv. Tomaž pri Veliki nedelji, Studenci

nad Mariborom; 22. junija sv. Juri na južni železnici, Sevnica, Šoštanj.

Dopisi.

Iz Maribora. (Družba rokodelcev) je slavila 50letnico škofovanja Pija IX. v nedeljo, 10. t. m. zvečer. Soba bila je s podobo sv. Očeta primerno okinčana; družbenikov bilo je navzočih okoli 50. Milostljivi knez in škof so nas počastili ter v daljšem govoru razlagali, kako se pač spodobi, da po vsem katoliškem svetu verni to svečanost obhajajo: Sv. Oče so kot višji poglavar Cerkve v 31 letih več opravili za katoliško stvar, kakor se je popred v 100 ali še več letih zgodilo. Povedali so nam tudi, koliko so sv. Oče po vseh delih sveta in v posameznih državah za razširjanje šv. Cerkve storili, ter povdarjali, da ne samo cerkvena, ampak tudi občna zgodovina mora pričati, da vladovanje sedanjega papeža Pija IX. je med vsemi najimenitnejše. V sedanjih časih nam rokodelcem pač dobro dene, da slišimo tudi o razširjanju in o uspešnem delovanju sv. Cerkve kaj veselega, ker večidel se govori le zoper Cerkvo, zoper papeža itd. Zato smo celo uro pazljivo poslušali tehtni govor svojega višjega pastirja ter svojo ljubezen do sv. Očeta ročno razodeli s tem, da smo navdušeni „himno papežovo“ zapeli. Izrekamo zatorej rokodelci mariborskega mesta presrečno zahvalo milostlj. knezu za ljubezen in trud do naše družbe, posebno hvaležni pa smo tudi svojemu dragemu voditelju preč. gosp. profesorju Kovačiču, ki nam vselej v važnih trenutkih primerno veselico preskrbijo. Bog povrni!

Od sv. Lenarta pri Veliki nedelji. Tudi pri nas smo kolikor mogoče slovesno obhajali jubilej sv. Očeta Pija IX. Zato smo tem bolj nevoljni na ljudi, kateri so blagi den 3. junija skrunili. Gostilničar v Pogorci, g. Janez Nemec, je nastavl muziko in tako privabil veliko mladih ljudi na kratek čas, ki se je naposled sprevrgel v strašen pretep. Na svojo nesrečo dojdejo blizu tepeža 3 mirni prijatelji. Brž jih zagleda eden razsajajočih Turkov in hipoma plane nad nje ter jih z kolom strašno potolče. Prvemu, po imenu Franc Jirgee, je glavo razbil, da je reva v 28 urah po velikih bolečinah umrl. Druga dva, namreč Martin Podplatnik in Janez Bezjak, sta hudo ranjena. Morivec in razsajavec je star grešnik, po imenu Franc Leben. Ta hudobnež je že enega človeka ubil in je zaradi tega bil 3 mesence zaprt. Sedaj bo menda enkrat vendar več zaslužil. Če ga ne mislijo obesti, pa ga naj pošljejo Rusom, da bo pomagal divje musulmane pobijati!

Iz št. Lenartskega okraja v sloven. goricah Prebivalci tega okraja smo že mnogo denarjev znosili v trg sv. Lenarta od tistega časa, kar so gosposke iz gradov tje postavili. Ali največ jih menda sedaj ondi posejemo, odkar sta tam 2 advokata. Tožbam in plačilom ni konca ne kraja,

pa že skoro tudi mere ne. Ker jima tedaj tako marljivo denarjev v kancelije nosimo, bi slobodno pričakovali, da se bo z ljudmi ravnalo uljudno in prijazno. Toda zlasti jeden se odlikuje z posebno „grobostjo“. Ali tudi to bi še človek prenesel, če bi le vselej vse srečno opravil, kar pa ni. Tako je eden napisal za nekega kmeta prošnjo na hranilnico, denarje vzdignil, a kmet jih več mesecev ni dobil v svoje roke in je moral naposled obresti na dva kraja plačati. Še le vsled pritožbe pri sodniji je kmet denarje dobil. V takih in enakih potrebah je g. Morak, okrajni sodnik, ljubeznjivo rad pomagal. Večkrat je advokatske stroške premeril in včasih tudi zmanjšal, ter jih tu pa tam priškrenil. Ni čuda tedaj, da je naše prebivalstvo dobilo veliko zaupanje do g. Moraka in da je močno žalovalo izvedevše, da je na Koroško prestavljen. Sledeči predstojniki so mu kot dokaz vseobčne zabvale in priznanja izročili imenovanje za častnega srenjčana pri svojih srenjah: Anton Roškar, Franc Žlaber, Vincenc Kermek, Jakob Koepek, Franc Fekonja, Franc Sver, Matjaš Efferl, Anton Vogrin, Matjaš Šuman, Jakob Pečovnik.

Iz ljutomerske okolice. V nedeljo 27. pr. m. je spremljala velika množina nadepolnega mladenčarajnega Vekoslava Magdičevega iz Stročje vasi na tukajšnjo farno pokopališče. Rajni je bil po celici ljutomerski okolici dobro znan in obče spoštovan rodoljub. Jegovi sorodniki izrekajo vsem znanecem in prijateljem rajnega, nam nepozabljivega Vekoslava, ki so mu zadnjo čast skazali, srčno zahvalo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V Gradcu se je 10. junija, od graškega škofa povabljen, mudil papežev poslanec pri našem cesarju, prevzvišeni nadškof Jakobini ter je v stolni cerkvi obhajal veliko slovesno sv. mešo. Kapitel, duhovščina in odborniki katoliških društev so se mu prišli poklanjat. — Volilna borba na Kranjskem je že burna; nemškutarji po stari navadi zopet grdo lažejo in natolčejejo prejšnje narodne poslance. Kandidatov še nobena stranka ni postavila; vse čaka na izid volitve volilnih mož. — Državni zbor izredno polčasno zboruje, čeravno bi imel mnogo in važnih opravil n. pr. posvetovanje o novih dačnih postavah, obnovljenje nagodbe z Ogersko. Magjarski poslanci so bolj marljivi in so sprejeli vse nasvete svojih ministrov ter želé do l. 1888 nagodbo podaljšati tako, da bi ogerske dežele doplačevale 29% k skupnim stroškom, avstrijske z vojaško pokrajino vred pa ostalih 71%. Ob enem bi naj mi Ogrom pri vžitninskem davku 1 milijon vsako leto pustili, ali pa bi se naj zopet ogerska meja z colnino zapirala, kakor nekdanj. Naše dežele so letos prvi četrt leta vplačale 76 milijonov davka, blizu 3 milijone več, kakor lani v istem času. — Železnica iz Gradca v Köflach-Wies je v hudih

denarnih zadregah. Dolžna je 20 milijonov, pa zmore komaj za 4 milijone obresti; jnd Zang (oče dunajske novine „Presse“) jo hoče po dražbi prodati! — Mesto Trembovlja na Gališkem je skoro vse pogorelo. — Magjarski minister Tisza, po veri kalvinec, je katoliškim društvom prepovedal vsako politično delovanje. Nadškof v Koloezi, znani Haynald, je za svoje velike zasluge v cerkvenem in narodno-magjarskem oziru dobil veliki zlati križec reda sv. Štefana.

Vnanje države. Zadnji čas se je mnogo govorilo, da bodo Rusi z Turkom sklenili mir, ker so ti neki voljni sedaj kristijanom pravičniji biti. Ali sedaj je prepozno; evropske vlade se pečajo že z razkosovanjem Turčije ali vsaj z popolnim pregnanstvom Turkov iz Evrope. Ruski car je sedaj z vsemi svojimi važnišimi ministri v Baku-reštu pri južni vojni; doma pa je ukazal novo novačenje, odbralo se bo 218.000 mož. To meri še na nekaj več, kakor samo na Turka. — Nemški cesar Viljelm se je prehladil in zbolel. Jegov Bismark podpira na Francoskem frajmaurerje in privržence Napoleoncev ter bi rad sedanjega predsednika Mak-Mahona odstavil in starega Thier-sa napravil za predsednika. Ta mu je neki obečal preganjanje francoskih katoličanov in razkosanje sosedne Belgije in Holandije; nekaj bi Francoz vzel, drugo pa Nemec pograbil. — Pij IX. so zaslislali 600 poljskih romarjev in jih tolažili zaradi preganjanja, katero trpijo od ruske vlade, ter jim naročili, naj molijo h Bogu za pomoč. Med romarji bilo je veliko knezov in grofov iz staroslav-nih poljskih rodbin. — Angleži nečejo Turkom več denarjev posoditi. — Srbski knez Milan se je odpeljal v Bukurešt pozdravljat ruskega cara. Zgodilo se je, česar so se naši in magjarski turkoljubi bali.

Ruski-rumunski-črnogorski-turški boj.

Glavni stan ali kvartir, t. j. stanovanje glavnega poveljnika in njegovega generalnega štaba, so Rusi ta teden preložili v Aleksandrijo, kakih 16 ur od Bukurešta in blizu Donave nasproti Sistovu, to kaže, da bo ondi prelaz ruske vojne črez nevarno reko. V Aziji so Rusi trdnjavo Kars popolnem obkolili in se pripravljajo na naskok. Proti Muktar-paši stojijo od Delibabe črez Zevin, Bardes do Olti; vsaki čas je ondi pričakovati odločilne bitke; če zmagajo Rusi, je Armenija z Erzerumom za Turke zgubljena. Največ so pretečeni teden trpeli junaki Črnogorci. Trije turški generali jih od 3 strani napadajo; Saib-paša je prodrl do Maljata, kder pa je bil tepen tako, kakor smo zadnjič povedali in je primoran v Podgorici braniti se zoper Črnogorce. Med tem je knez Nikola vzel trdnjavo Ozrenico in četo junakov odposlal v Kolašin, kder so Turkom vzeli 2500 ovac ter se srečno vrnoli nazaj pred Mehemet-pašo, ki iz Sjenice maršira proti Črnogori. Blizu v istem času je pa Sulejman-paša z 25 ba-